

ROSA ET CRUX

Nro 2, helmikuu 2000, 3 vuosikerta

FILOSOFIAA - TIEDETTÄ - KULTTURIA

Ruusuristin Veljeskunta AMORCin Jäsenlehti

...

Toimituksesta	3
Imperaattori Christian Bernardin haastattelu	5
Ympyrä	16
Vapaamuurarit ja Ruusuristin Veljeskunta	16
Kosminen Sanktum	20
Ovatko chakrat sama asia kuin psyykkiset keskukset?	24

© Copyright 2000

**Ruusuristin Veljeskunta
AMORC-SUOMI**

PL 48, 33501 TAMPERE

Sähköposti: amorc@amorc.fi

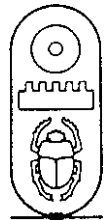
Internet: www.amorc.fi

Vastaava toimittaja:
Lea Sirén

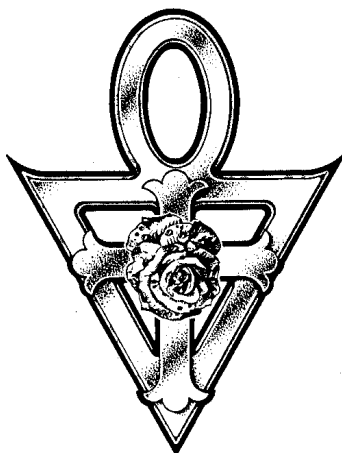
Kaikki oikeudet pidätetään

Kansikuva:
Kaj Kullberg

*Lehden artikkelit eivät välttämättä kuvaa
Ruusuristin Veljeskunta AMORCin kanta,
jolloin niistä vastaa kirjoittaja*

Mikä Ruusuristin Veljeskunta AMORC on?

Ruusuristin Veljeskunta on kansainvälinen ja yhteisö, johon kuuluu jäseninä naisia ja miehiä lähes kaikista maista. Veljeskunta on kerännyt ja säilyttänyt vuosisatojen ajan vanhaa ja ajatonta viisautta. Veljeskunta ei ole uskonnollinen eikä poliittinen. Sen tehtävänä on välittää hallussaan olevaa viisautta. Päämääränä on, että jokainen oppii elämään tasapainossa itsessään olevien luovien ja rakentavien voimien kanssa niin omaksi parhaakseen kuin ihmiskunnankin hyväksi.

HALUATKO LISÄÄ TIETOJA?

Pyydän esitteemme osoitteella:

Ruusuristin Veljeskunta AMORC

PL 48, 33501 TAMPERE

tai kerro osoitteesi puhelinvastaajaamme

03-3753762

tai ota yhteys sähköpostitse:

amorc@amorc.fi

Internet: www.amorc.fi

TOIMITUKSESTA

Seuraava teksti on lainattu Eileen Caddyn kirjasta Ovi Sisimpään

”Kaikki asiat kuuluvat kokonaisuuteen, sinäkin olet kokonaisuudesta osa. Kun toteat sen ja hyväksyt täydellisesti, erkaantumista et enää koe milloinkaan. Enää et voi koskaan vetäytyä irralleen kokonaisuudesta, koska juuri tämä elävä käytännön toteutus antaa sille elämän voiman ja todellisuuden. Ala jo elää ja toteuttaa käytännössä kaikkea sitä mitä olet oppinut, älä enää vaali niitä sisälläsi tyhjinä sanoina vailla todellisuus pohjaa. Siemenessä ei ole elämää ennen kuin se pannaan multaan ja oikeisiin elinoloihin. Sielu ei voi kasvaa eikä laajeta eikä löytää itselleen ilmaisukanavaa ellei sillä ole oikeaa elinympäristöä, jonka täyttävät rakkaus ja ymmärtämys. Noissa olosuhteissa alkaa tapahtua asioita, muutokset tulevat nopeasti. Vanha jää taakse, kun loistava uuden valo täyttää kaiken, tietoisuuden ja kasvu ja laajentuminen tapahtuvat esteittä.”

Imperaattori

Christian Bernardin haastattelu

Rosenkorset 4, 1996

Seuuraavassa esittelemme nykyisen imperaattorimme Christian Bernardin ja samalla haastattelemme häntä AMORCin toimintaan liittyvistä seikoista.

Christian Bernard syntyi marraskuun 30. pnä 1951 Bourg d'Oisanissa (Isère) Ranskassa. Hänen vanhempansa kuuluivat Ruusuristin Veljeskuntaan ja heidät kutsuttiin 1956 Veljeskunnan työhön. Ranskan Suurloosin hallinto siirtyi 1973 Chateau d'Omonvilleen, joka on Le Tremblayssä lähellä Le Neuborgia. Le Neuborg on pieni paikkakunta Normandiassa ja siellä frater Bernard on asunut perheineen jo vuosia.

Nuoruudessaan frater Bernard kävi useita kertoja San Josessa, Kaliforniassa aiemman imperaattorin Ralph M.

Imperaattori Christian Bernard

Lewisin vieraana. Nuoren Bernardin vakava ja pohdiskeleva luonne miellytti frater Lewisiä. Christian Bernard oli nuoruudessaan Soihdunkantajien Veljeskunnan jäsen. Hän oli hyvin kiinnostunut ruusuristifilosofiasta ja toivoi päästä AMORCin täysivaltaiseksi jäseneksi. Frater Ber-

nard kirjoitti 15-vuotiaana imperaattori Lewisille ja pyysi erityislupaa päästäkseen jäseneksi ja se myönnettiin.

Vuonna 1970 frater Bernard aloitti työnsä Ranskan Suurloosissa. Hänet valittiin vuonna 1977 suurmestariksi ja asetettiin virkaansa elokuun 7 p:nä Pariisiin maailmankongressin yhteydessä.

Läsnä oli tuolloin 8000 jäsentä. Imperaattori Lewis nimitti hänet 1986 Euroopan Supreme Legaatiksi (Korkein lähettiläs). Tämä virka mahdollisti hänelle paikan Korkeimmassa Suurloosissa. Tätä frater Bernard hoiti aina huhtikuuhun 1990, jolloin hänet valittiin AMORCin suurmestareiden toimesta imperaattoriksi.

Seuraavassa haastattelussa kerromme enemmän imperaattoristamme. Haastattelijana on frater M. Thomson ja haastattelu julkaistiin alunperin Rosicrucian Digestissä, joka on omaa lehteämme vastaava amerikkalainen julkaisu.

Usein on sanottu, että Ruusuristin Veljesskunnalla on ihmiskunnan parantamista ja vapautumista koskeva suuri suunnitelma. Voitko kertoa tästä? Millaiset ovat omat suunnitelmasi tämän asian suhteen?

Oma vilpiton käsitykseni on, että ihminen voi olla täysin onnellinen, jos hän tietää, sillä vain tietäminen voi vapauttaa ihmisen siitä tietämättömydestä, jossa hän elää. Tämä tiedon puute on maailmassa juuri sitä, minkä me koemme pahuutena, sillä siitä ovat lähtöisin ylpeys, fanaattisuus, viha, kateus, itse-

kyys eli yleisesti ottaen kaikki ne heikkoudet, jotka kääntävät ihmiset toisiaan vastaan. Ruusuristiläisperinne on vuosisatojen ajan jakanut opetusta, jonka tarkoituksena on ollut kehittää jokaista yksilöä moraalisesti ja kasvatata hänessä avuliaisuutta, epäitsekkyyttä, nöyryyttä ja kestävyyttä. Opetuksen tarkoituksena on ollut parantaa ihmistä ja samalla ihmiskuntaa, jolloin siitä muodostuisi maailmanlaajuinen, korkeimpien ihanteiden tasolla elävä veljeskunta.

Millä tavoin AMORC järjestönä eroaa muista vastaavista metafysisistä järjestöistä tai kouluista, joiden tarkoituksena on ollut kehittää ihmiskuntaa?

Tietojeni mukaan AMORC on yksi vanhimmista filosofisista järjestöistä. Ruusuristiläisfilosofia perustuu antiikin mysteerikoulujen ja lisäksi vielä muinaisegyptiläisten koulujen opetuksen. Tämä tarkoittaa, että opetuslammme on hyvin vanhat perineet eikä se ole yhden ihmisen filosofisen ajattelun tuotetta, kuten on nykyisin laita monissa pseudomystisissä järjestöissä.

Vihityt ovat välittäneet ruusuristi-filosofiaa vuosisadasta toiseen.

Tässä haluaisin puhua AMORCin erityispiirteistä, joita on kaiken kaikkiaan seitsemän. Ne ovat seuraavat:

AMORC on maailmanlaajuinen organisaatio. Se ei ole uskonto. AMORC on täysin epäpoliittinen, sekä naisille että miehille tasa-arvoinen veljeskun-

ta. Se kannattaa rodullista ja sosiaalista tasaveroisuutta. Sillä on todellinen ontologia, mikä tarkoittaa, kuten aiemmin kerroin, että sen opetus perustuu muinaisten aikojen suurten mystikkojen meille jättämään filosofiaan ja oppiin universumin mysteereistä, luonnosta ja ihmisestä itsestään. Mielestäni se antaa länsimaiden täydellisintä ajattelua koskevaa koulutusta.

Ruusuristifilosofia tuntuu erityisen tarpeelliselta nykyajan yhteiskunnalle kaikkine sen ongelmineen, haasteineen ja kasvumahdollisuuksineen, vai onko asia ollutkin aina näin? Millä tavoin Ruusuristin Veljeskunta voi käydä käsiksi tämän päivän yhteiskunnan olennaisiin kysymyksiin?

On todennäköistä, että tämän vuosituhannen loppuessa ihmiskunnalla on edessään vaikeita kriittisiä aikoja ja ratkaisua vaativia ongelmia. Kyse on siitä, että materialismi on kasvanut liiallisuuksiin kuluneen vuosisadan aikana. Materialismi ei tee ketään onnelliseksi, sillä tosiasiallisesti ihmiset joutuvat yhä enemmän teknologian vangeiksi ja ajateltakoon, mitä vaikutuksia sillä on ihmisiin ja myös ympäristöön. Mielestäni ainoa tapa ongelman ratkaisemiseksi on lopettaa materiaallinen elämäntapa ja johtaa maailman tulevaisuus henkiseen suuntaan.

AMORC perinteisen filosofisen ja vihkimyksellisen veljeskunnan roolin mukaisesti suojelee sitä opetusta, jonka päämääränä on pitää henkisyttä ihmisten toiminnan keskuksena. Tämän

opetuksen mukaan jokaiselle yksilölle tulee sallia mahdollisuus elää elämäänsä korkeimman pyrkimyksensä mukaisesti.

Voiko Ruusuristin Veljeskunta filosofiallaan ja opetuksellaan auttaa ihmiskuntaa sivilisaation tässä vaiheessa?

Aina traditiomme alusta eli antiikista lähtien ruusuristifilosofia on ollut vaikuttamassa ihmiskunnan taiteen, tieteen ja ylipäätään koko sivistyksen kehittämiseen. Ihmiskunta on nyt kehityksensä ja historiansa käännekohtassa. Me voimme nyt tuhota täydellisemmin kuin koskaan planeettamme tai vaihtoehtoisesti me voimme rakentaa maapallostamme todellisen paratiisin. Kaikki riippuu siitä, miten me käytämme vapaata tahtoaamme sekä yksilöllisesti että yhteisöllisesti tulevien vuosien aikana. Vaikka tuntuu itseni toistamiselta, sanon kuitenkin, että on välttämätöntä, että ihmisten valintoja ohjaisi henkisyys, olipa kyse politiikasta, taloudesta, tieteestä, koulutuksesta tai jostain muusta. AMORCilla on oma koulutusohjelma henkisyuden kehittämiseksi. Koulutus perustuu luonnon lakeja, universumia ja henkisiä kysymyksiä koskevaan tietoon. Mielestäni näiden tietojen avulla voidaan saavuttaa se onni, jota kohti jokainen ihminen pyrkii sielunsa syvyyksissä.

Yhteiskunta ei vaikuta olevan yhteydessä luontoon ja luonnon rytmeihin. Millainen on Ruusuristin Veljeskunnan rooli tämän yhteiskuntamme tuhoisan puolen muuttamiseksi?

On aivan totta, että ihmiskunta tietämättömyyttään, hyötyäkseen tai taidollisista syistä tuhoaa ja hävittää maapalloamme (saasteet, metsien liikkäyttö, eläinten tuhoaminen jne.). Planeettamme tulee kuitenkin kohdella mitä suurimmalla kunnioituksella ja sen tulee olla ihailumme kohde. Ei vain siksi, että tämä on kotimme, vaan että planeettamme on luomisen mestaritus. Minusta on selvää, että jos ihmisen hulluuden estämiseksi ei tehdä mitään, maapalloamme kohtaa vaikea ja pitkälinen kuolinprosessi, jonka me itse olemme aiheuttaneet.

Ekologia kuuluu itsestään selvästi mystiikkaan, sillä emme voi olla kiinnostuneita elämän mysteereistä, jos olemme samalla tietämättömiä planeettamme tulevaisuudesta. Siksi ruusuristiläiset ovat hyvin herkkiä ympäristömme koskeville ongelmille ja pyrkivät toimimaan esimerkillisesti ja kunnioittaen luontoa ja kaikkea elämää. Emme saa koskaan unohtaa, että maapallo on kaiken äiti ja että meidän elämämme on riippuvainen maan elämästä.

Nykyinen yhteiskuntamme on ihastunut tietotekniikkaan. Alan asiantuntijoiden mielestä tietotekniikka edistää kehitystä ja jopa saattaa pelastaa sivilisaatiomme. Kuitenkin samanaikaisesti kun tietotekniikkaverkostoa rakennetaan, lasten lukutaito huononee, köyhyys lisääntyy ja metsät kuolevat. Voiko tekniikka pelastaa ja antaa vas-

tauksia nykyisiin ongelmiimme?

On aivan selvää, että tiede on parantanut ihmisten hyvinvointia. Tieteellä on kuitenkin myös varjopuolensa. Tällä tarkoitan, että koneet, joiden pitäisi auttaa, ovat monella alalla korvanneet ihmisen. Tämä on synnyttänyt työttömyyttä. Tekniikka on kehittynyt nopeammin kuin ihmisen tietoisuus. Sanoetaan, että tiede ilman omaatuntoa on suurin este henkisyiden kehittymiselle. Henkisyiden puute on johtanut yhteiskuntaamme liian aineelliseen suuntaan, jolloin itsekkyys on vahvistunut köyhyyden lisääntyessä. Mielestäni meidän tulee pitää ihmistä ajatuksissamme keskeisellä sijalla, sillä jos jatkamme samaan suuntaan, elämäämme hallitsee pian koneiden ja tietotekniikan maailma, jossa ihmiselle ei ole enää sijaa.

Pidän internetiä oivallisena tiedon välityksen ja kommunikaation kannalta, mutta sitä voidaan käyttää myös kielteisellä tavalla. Meidän tulee pitää huolta siitä, että sitä käytetään vain hyvän palvelukseen eikä pahuuden, luonnottomuuksien ja tietämättömyyden levittämiseksi. Kukaan ei voine väittää vastaan, että sitä on nykyisin käytetty myös vähemmän jaloihin tarkoituksiin.

Voisiko tulevaisuuden ruusuristiopeus, opintokirjeet, olla jaettavissa tietokoneen välityksellä jäsenille?

Tämän kysymyksen vastaus liittyy edelliseen. On aivan selvää, ettei AMORC vastusta teknologiaa. Me käy-

tämme sitä toimissamme. Kuitenkaan emme ole suunnitelleet siirtää opetus- tamme esim. levykkeille, CD-rommeille tai internetiin, koska se olisi vastoin perinnettämme ja opetuksen vihkimyksellistä luonnetta. Nykyisin opetus tapahtuu joka kuukausi lähetettävien opintokirjeiden välityksellä. Nämä opintokirjevihkot ovat noin viiden - kymmenen sivun mittaisia. Mielestäni on kuitenkin parempaa, luonnollisempaa ja jalompaa opiskella näitä asioita mieluummin opintokirjeestä kuin tietokoneen näyttöpäätteeltä. Kun pitää kädessään opintokirjettä ja opiskelee sen sanomaa sana sanalta, rivi riviltä ja sivu sivun jälkeen, voi kokea samalla syviä tunne-, kulttuuri- ja henkisiä elämyksiä, joita mikään ei voi korvata.

Tämä aika on kiireistä aikaa ja myös tiedon saanti helpottuu koko ajan. Ruusuristin Veljeskunta on aina opettanut oppilaitaan läpi eri opintoasteiden ja opetusta on annettu määrättyjen aikarajojen puitteissa. Mitä sanoisit niille, jotka haluaisivat nopeasti kiirehtiä opintoasteelta toiselle ja saada kaiken ruusuristiläisen tiedon ja opetuksen mahdollisimman nopeasti haltuunsa?

On totta, että elämänrytmimme on nopeutunut koko ajan ja pyrimme saamaan aikaan mahdollisimman monta asiaa samanaikaisesti ja kiireellä. Tästä johtuu, että ihmiset kärsivät stressistä ja ovat kärsimättömiä.

Ruusuristiopetuksen eri asteiden opetus tapahtuu todellakin asteittain ja

perusasioiden oppiminen vie oppilailta muutamia vuosia. Tämä on osa RC-opetuksen vihkimysopintoihin kuuluva periaatetta. Ei ole mahdollista oppia jumalallisia lakeja muutamassa kuukaudessa, sillä näiden asioiden omaksuminen ei perustu pelkästään älylliseen toimintaan, vaan kyse on myös henkisydestä. Toisin sanoen prosessi tapahtuu ihmisen sielussa ja tämä vie aikaa. On mahdotonta etsiä filosofia tiettä, jos asetamme etsinnällemme ja omaksumisellemme aikarajoja - koko elinaikakaan ei riitä ihmiselle, kun hänen pitäisi oppia kaikki se, mitä hänen pitäisi tietää itsestään, luonnosta, universumista ja Jumalasta. Mystikon pitää oppia kaikkein ensiksi kärsivällisyyttä, sillä tässä asiassa ei ole olemassa mitään pikateitä eikä oikopolkuja. Aika on ihmisen keksintöä ja kukaan, josta tulee ajan orja, ei vapaudu materiaalisista rajoituksistaan noustakseen henkiseen maailmaan.

Aiemmat korkeakulttuurit ovat syntyneet, kasvaneet, kukoistaneet ja sitten rappeutuneet. Kohtaako meidän kulttuuriamme sama kohtalo vai pystymmekö välttämään aiempien kulttuurien virheet ja rappion?

On totta, että suurin osa aiemmista hyvin korkealla tasolla olleista kulttuureista on rappeutunut. Tähän on kaksi pääsyytä. Ensiksi on kyse luonnollisesta tapahtumasta. Samalla tavoin jokin elävä olento syntyy, kasvaa ja sitten kuolee. Toinen selitys on, että näin piti

tapahtua, jotta ihmiskunta olisi saavuttanut nykyisen kehitystasonsa. Jokainen sivilisaatio saa perinnökseen aiemmin vallinneiden kulttuurien saavutuksia sivistyksen, teknisen kehityksen ja henkisyiden alalta.

Olen sitä mieltä, että maailmassamme vallitsee kuitenkin yksi ja sama kulttuuri, sillä kaikilla kansoilla ja kansallisuuksilla on yhteinen kohtalo. Ihmiskunnan pitää yhdessä pystyä hallitsemaan hävitysviettiään, ettei kaikki tuhoutuisi. On totta, että ihmiskunnalla on kriisikausia ja toisinaan kaikki tuntuu olevan rappiolla. Siitä huolimatta meidän pitää jaksaa olla optimistisia, sillä ihmiskunta voi pelastua ja sillä voi olla edessään suurenmoinen tulevaisuus.

Uudistetut opintokirjeet noviisiasteesta yhdeksänteen temppeleasteeseen eroavat jonkin verran imperaattorin H. Spencer Lewisin ja Ralph M. Lewisin aikoina julkaistuista kirjeistä. Käsiteltävät aiheet opintokirjeissä ovat suurin piirtein samat, mutta aiheiden käsittely eroaa aiemmasta. Koskevatko samat muutokset myös korkeampia asteita vai ovatko näiden asteiden opintokirjeet sisällöllisesti erilaisia kuin ennen?

Harvey Spencer Lewis alkoi siirtää 1900-luvun alussa opetusta kirjalliseen muotoon. Hän käytti lähteenään niitä vanhoja arkistoja, joita hän oli saanut haltuunsa Euroopan Ruusuristin Veljekkunnalta. Lisäksi hän käytti hyväkseen

omaa tietoaan. Frater Ralph Lewisin apu oli hyvin merkittävä tässä työssä. Harvey Spencer Lewisin kuoltua Ralph Lewis jatkoi hänen työtään. Lisäksi ne ruusuristijäsenet, jotka hallitsivat tiettyjä alueita, auttoivat heitä molempia. Mutta ajan kuluessa alkoi tuntua välttämättömältä muuttaa opintokirjeet vastaamaan uudenlaisen tietoisuuden ja tieteen kehitystä. Ajan hermolla oleminen oli tärkeää molemmille Lewiseille ja samoin myös minulle. Juuri tästä syystä imperaattoriksi valitsemisen jälkeen 1990 aloin systemaattisesti uudistaa ruusuristiopetusta. Tähän olen saanut apua asiaan perehtyneiltä jäseniltä. Yleisesti ottaen on tapahtunut seuraavankaltaisia muutoksia:

1. Eri asteiden uudistaminen. Esimerkiksi; ensimmäinen temppeleaste käsittelee nyt ainoastaan materiaa koskevia lakeja, toinen tietoisuutta koskevia lakeja, kolmas elämään liittyvä lakeja.

2. Eri kohteiden kehittäminen (kuten vokaaliäänteiden, psyykkisten keskusten), missä vain on mahdollista, mutta aina ruusuristiläisen opetuksen mukaisesti.

3. Kymmenennestä asteesta lähtien on tarkoitus lisätä opintokirjeisiin materiaalia, jota ei aiemmin ole käsitelty ruusuristiläisopetuksessa, mutta josta jäsenemme ovat olleet kiinnostuneita. Tämänkaltaisia aiheita ovat esimerkiksi suurten uskontojen esoteerinen puoli ja menneiden aikojen mystiset perinteet.

Tähän asti olemme uudistaneet ope-

tuksen aina yhdenteentoista asteeseen asti ja työ jatkuu edelleen. (Tempeleliasteita ei ole vielä käännetty suomenkielelle, mutta käännöstyö on meneillään, suom.huom.)Työmme ainoana päämääränä on mukauttaa Ruusuristin Veljeskunnan henkinen ja kulttuurinen perintö omaa aikaamme vastaavaksi, mutta siten, että sisältö pysyy alkuperäisenä, autenttisenä ja puhtaana. Jatkamme oikeastaan sitä samaa työtä, minkä Harvey Spencer Lewis otti hoitaakseen tämän vuosisadan alussa.

Imperaattori Ralph M. Lewis oli tuottelias kirjailija, aivan kuten hänen isänsäkin. Hänen artikkeleitaan on julkaistu *Rosicrucian Digest*- ja *Rosicrucian Forum*-lehdissä. Sinä et ole vielä ehtinyt olla yhtä tuottelias kuin Ralph Lewis. Luultavasti muut työt ja tehtävät ovat vienneet aikaasi. Mikä käsitys itselläsi on omasta roolistasi imperaattorina verrattuna näihin kahteen edelliseen? Voisitko puhua hieman tästäkin?

Aivan ensiksi haluan mainita, että Ralph Lewis, jonka tunsin erittäin hyvin ja joka edelleenkin on minulle hyvin läheinen, oli imperaattorina vuodesta 1939 aina vuoteen 1987 eli kaiken kaikkiaan 48 vuotta. Minut nimettiin imperaattoriksi 1990 ja tämä tapahtui, kuten jotkut Veljeskuntamme jäsenet muistavat, melkoisen sekavissa olosuhteissa. Samanaikaisesti kun selvittelin näitä Veljeskuntam-

me ongelmia, olin ranskankielisen suurloosin suurmestari. (Sen suurmestarina on ollut v:sta 1993 lähtien fr Serge Toussaint, suom. huom.) AMORCin ranskankielinen suurloosi on maailman suurin ja vaatii suunnattomasti työtä, mikä tarkoittaa jatkuvaa kirjeenvaihtoa tuhansien jäsenien kanssa ja noin 400 alueellisen yksikön toimintojen valvomista, kuukausitiedotteiden ja muun aineiston kirjoittamista ruusuristi- ja martinistikokouksia varten. On myös muuta, kuten Soihdunkantajien Veljeskunta, AMORCin ystävät, ranskankielinen suurloosin lehti, hyvin aktiivinen kansainvälinen Ruusuristiyliopisto, RCUI, kulttuurikeskukset jne. Tämä kaikki tapahtui noiden samojen kolmen vuoden aikana, jolloin uudistin aiemmin mainittuja opintokirjeitä. Sekin vei melkoisesti aikaa. Olen uusinnut lisäksi hallinnolliset ja rituaaliset käsikirjat pronaoksia, looseja ja kapitteleita varten. Tämä viimeksi mainittu työ on käytännöllisesti katsoen jo valmis.

Jos vielä vastaan kirjoittamista koskevaan kysymykseesi, voin mainita, että olen julkaissut vuonna 1994 kirjan nimeltä ”Qu’il en soit ainsi!” (engl. ”So mote it be” ruots. ”Så är det?”, ei suomeksi). Lopuksi haluaisin mainita, että matkustan ympäri maailmaa Veljeskuntamme toiminnan uudelleen järjestämiseksi ja viemiseksi niihin maihin, joissa sitä ei vielä ole. Pidän tiivistä yhteyttä kaikkiin suurlooseihin ja käyn tapaamassa niitä säännöllisesti. Voin hyvällä omalätunnolla sanoa tehneeni paljon näiden kuluneiden kuuden vuoden aikana. Ja jos

tapaamme 25 tai 30 vuoden päästä, niin sitten näemme, mikä on tilanne.

Olen saanut tietää, että lapsuudessa-si vietit ainakin yhden kesän impe-raattori Ralph Lewisin ja soror Lewisin perheessä San Joséssa ja tiedän, että olit heille hyvin läheinen. Voitko kertoa jotakin tästä ystävyydestä ja miten oli mahdollista päästä viettämään kesää heidän kotiinsa?

Kuten kuka tahansa teini-ikäinen olin iloinen päästessäni Amerikkaan. Tuolloin opin myös englannin kieltä, josta on ollut suurta apua tehtävissäni.

Kun olin frater ja soror Lewisin luona, tunsin itseni alkuun hyvin ujoksi varsinkin siksi, että he olivat niin poikkeuksellisia ihmisiä. Frater Lewis vaikutti minuun jo fyysisellä läsnäolollaan ja olemuksensa vakavuudella. Hänen äänensä oli toisinaan hyvin määrätietoinen. Pidin hänestä kovasti ja myös soror Gladystä, joka huolehti minusta hyvin. He saivat minut tuntemaan itseni vapaaksi tekemään, mitä halusin. Sain käydä Rosicrucian Parkin rakennuksissa ja tutustuin samalla kaikkiin niissä tapahtuviin toimintoihin. Se oli hyvin kiehtovaa ja siitä syystä olin jatkossakin aika ajoin frater Lewisin luona ja tietenkin samalla Rosicrucian Parkissa.

Muistan liikuttuneena, kun impe-raattorimme ja hänen vaimonsa tulivat Pariisiin Maailmankongressiin

vuonna 1977. Gladys oli viimeistä kertaa tämänkaltaisessa tilaisuudessa. Frater Ralph . Lewis kävi viimeisen kerran Chateau d'Omonvillessä, ranskankielisen suurloosin keskuksessa, vuonna 1983. En koskaan unohda hänen lähtöään, sillä se oli liikuttavaa. Hän tietenkin tiesi, ettei hän enää ollut tuleva Ranskaan eikä tähän ruusuristikeskukseen. Kymmenen vuotta on kulunut hänen kuolemastaan, mutta koen hänen läsnäolonsa edelleen todelliseksi ja muistan hänet ajatuksissani ja sydämessäni.

Viime vuosina Ruusuristin Veljeskunta on levinnyt maihin, joihin sillä ei ollut aiemmin lupaa mennä mm entiseen Neuvostoliittoon. Voitko kertoa, mitä on tapahtunut viime aikoina tässä suhteessa ja mitä muita kansoja kuuluu Veljeskunnan tulevien suunnitelmien piiriin? Kiina? Egypti?

Olen jo aiemmin puhunut tästä aiheesta kirjeessä, jonka lähetin maailman kaikille ruusuristijäsenille viime syksynä. Idän mailla on suuria taloudellisia vaikeuksia. Meidän on vaikea päästä työskentelemään maihin, joissa asukkaiden ensisijaiset ongelmat ovat materiaalisia ja tämä on täysin ymmärrettävää heidän erikoisolosuhteissaan.

Olemme kuitenkin nähneet, että meidän on sallittu hyvän tahdon eleenä perustaa joihinkin maihin tulevia suurlooseja ennakoivia toimintoja. Kerrotakoon tässä, että Veljeskuntamme on nyt julkisesti tunnustettu Venäjällä ja

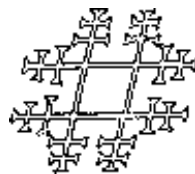
toivomme voivamme perustaa sinne pian yksikkömme. Voit kuvitella, mikä urakka on edessämme opintokirjeiden käännosten suhteen. Ruusuristifilosofiaa levitetään yhä useampiin maihin jatkuvasti, joskin se on hidasta. Osa suurlooseista on jakanut tehtäviään siten, että ne vastaavat yhdestä tai useammasta valtiosta. Tästä syystä esim. vastuu Kiinasta kuuluu Australian suurmestari Peter Bindonille. Tämä ei tietenkään ole helppoa, mutta luulen, että näin valtava maa tarjoaa kuitenkin mahdollisuuksia.

Meillä on jäseniä Egyptissä ja muissakin Lähi-Idän maissa, mutta he kuuluvat muiden maiden suurlooseihin. Ruusuristin Veljeskunnan perustaminen arabimaihin on vaikeaa tai suorastaan mahdotonta nykyisten asukkaiden luonteen ja asenteet tuntien. Suurin osa kansaa ei hyväksy länsimaista perinnettä. Tottakai siellä on toisenlaisiakin ihmisiä, suuria persoonallisuuksia, mutta heidän äänensä hukkuu uskonnollisten ja totalitaaristen äänien alle. Siksi ruusuristiläisyys ei pääse siellä vaikuttamaan. Monien mielestä Egypti on itse-

oikeutettu ruusuristiläisperinteen kotimaa. Näin tietenkin on, mutta näiden seutujen ihmiset voivat kertoa sinulle, että se kaikki tapahtui faaraoiden aikaan ja faaraoiden ja nykyajan egyptiläisten välillä ei ole mitään yhteistä. Sama on tilanne muissakin Lähi-idän maissa.

Uusi vuosituhat tekee tuloaan. Mitä viisioita sinulla on 21. vuosisadan Veljeskunnasta?

Kuten jo aiemmin olen sanonut, on ehdottoman tärkeää, että ihmiskunta suuntautuu henkisesti, sillä vain tällä tavoin kehityksen suunta pysyy rauhanomaisena. Jos näin ei käy, nykyiset ongelmat voivat pahentua. Siitä syystä tulevina vuosina AMORC pyrkii laajentumaan ja kehittymään. Uskon nimitään, että ruusuristifilosofia voi nostaa voimakkaasti ihmiskunnan kollektiivista henkistä tietoisuutta. Kolmannella vuosituhatkannella ruusuristifilosofia tulee kohottamaan ratkaisevasti ihmiskunnan todellista henkisyttä ja samalla se tulee olemaan universaalisen rauhan tuojana ihmiskunnalle.

Suitsukkeet

Useimmat ihmiset pitävät hyvistä tuoksuista ja he myös mielellään käyttävät niitä.

Erilaisten miellyttävien hajusteiden käyttö on vanhaa perua. Jo muinaisten aikojen ihmiset tunsivat vetoa aromaattisiin aineisiin samalla tavoin kuin lintu ja mehiläiset hakeutuvat tuoksuvienn kukkien luo.

Vanhojen rituaalikuviin ja muinaislöytöjen perusteella on voitu päätellä, että entisaikoina poltettiin erilaisia tuoksuja aineita muussakin tarkoituksessa kuin pelkästään aistien iloksi. Suitsukkeita alettiin käyttää uskonnollis-
maagisia tarkoituksia varten. Niiden käyttö tässä mielessä alunperin tietenkin perustui yksilöllisiin mieltymyksiin. Suitsukkeet saivat ajan mittaan yhä laajempaa symbolista merkitystä esimerkiksi uskonnollisissa seremonioissa ja kulkueissa. Myös mystikot ja filosofit käyttivät niitä omia tarkoituksiaan varten.

Ruusuristifilosofian mukaan tietyt hyvän tuoksuiset hajusteet voivat vapauttaa psyykkisiä voimia ja niiden avulla voidaan myös

syventää meditatiivista tilaa. Vaikka yhteys Kosmiseen ei olekaan mistään aineellisesta välineestä riippuvaista, niin kuitenkin pidämme suitsukkeesta noussevaa savua Kosmiseen kurottautuvan ihmisen hengen symbolina. Suitsutus kuten musiikkikin tasapainottavat psyykkistä minäämme.

Suitsukkeen käyttöön liittyy lisäksi monia symbolisia ja alkemistisiä puolia, joita ei käsitellä tässä. Mystisisminkin kuvallista kieltä on vaikea ymmärtää järjellisesti ja asia on ikään kuin luettava rivien välistä. Kuvalliset ilmaisut ja symbolit ovat tärkeitä alitajunnallemme, vaikeivät ne ehkä avaudukaan ob-

jektiiviselle tietoisuudelle. Sielu ja alitajunta puhuvat symbolien kieltä.

Me ruusuristiläiset jatkamme suitsukkeen käytön mystistä perinnettä, josta syystä suitsukkeen sytyttäminen on keskeistä sanktumtyössämme. Emme häiriinny siitä, että suitsutus muissa yhteyksissä saattaa liittyä primitiivisiin riitteihin maagisine merkityksineen.

Suotavaa olisi, että käyttäisimme Sanktumissamme lähinnä luonnontuotteista valistettuja suitsukkeita, sillä muutamat keinotekoiset tuoksuaineet saattavat ärsyttää silmiä ja hengityselimiä. Lisäksi jotkut voivat saada niistä allergisia reaktioita.

[Etusivu](#)

[Historia](#)

[Sivun tähtäys](#)

[AMORC](#)

[Meidän](#)

[tämä näite jäsen](#)

HALUATKO LISÄÄ TIETOJA?
 Katso meidän kotisivut:
<http://www.amorc.fi>

Vapaamuurarit ja Ruusuristin Veljeskunta

Vast. toim. R. Ahtokari: Näkymättömän temppelin rakentajat. Otava, Hki, 1994. Teos kertoo suomalaisen vapaamuurariuden historiasta.

Monet jäsenemme ovat tiedustelleet, miten vapaamuurarius ja oma veljeskuntamme eroavat toisistaan. Seuraavassa pyrimme selvittämään kysittyä asiaa.

Ruusuristiläisyydellä ja vapaamuurariudella on paljonkin yhteistä. Ne molemmat ovat samaa länsimaista mystistä perinnettä, jolloin niitä voi pitää ikään kuin saman puun kahtena haarana. Aikojen kuluessa nämä kaksi mystistä liikettä ovat saaneet erilaisia ilmenemisen muotoja, mutta samalla ne ovat olleet toistensa kanssa kosketuksissa ja lainanneet toisiltaan erilaisia virikkeitä. Yhteisen alkuperustan takia molemmat muistuttavat toisiaan periaatteiltaan, vaikka työ- ja toimintatavoissa voikin olla erilaisuutta. Länsimaiseen perinteeseen vaikuttaneista mystisistä liikkeistä voidaan mainita muun muassa muinaisajan mysteeriyhdistykset, hermeettinen perinne, kreikkalainen filosofia, alkemia, kristillinen kabbala, vanhakirkollisuus, katedraalien rakentajat, munkkijärjestöt ja eri ritarijärjestöt.

Sekä ruusuristiläisperinteen että vapaamuurariuden piiristä on noussut niin monia järjestöjä ja veljeskuntia, että

monien kohdalla on jopa vaikea tietää, mistä järjestöstä oikeastaan on kyse. Täällä Pohjolassa ovat Ruusuristin Veljeskunta AMORC ja niin sanottu ruotsalainen vapaamuurijärjestö vallitsevina. Näiden veljeskuntien välillä ei ole organisatorista yhteistyötä. Sekä AMORC että ruotsalainen vapaamuurarijärjestö on molemmat mainittu tietosanakirjoissa että internetissä. Näiden pohjalta on mahdollisuus tutkia veljeskuntien välisiä yhtäläisyyksiä että eroja.

Veljeskuntien välisistä yhtäläisyyksistä voidaan mainita molempien piirissä käytetyt rituaalit ja symbolit. Lisäksi yhteistä on esitelmien pitäminen ja periaate, että jokainen jäsen saa edetä oman mieltymyksensä mukaan. Molemmissa on lisäksi rituaaleja ja symboleja koskeva vaihteluvallisuus.

Eroavaisuuksista voidaan mainita,

että AMORC lähettää jäsenilleen opintokirjeitä ja muuta opiskelumateriaalia. AMORCilla on lisäksi paikallista toimintaa, joissa työskennellään rituaalein ja pidetään esitelmiä. Lisäksi järjestetään vuosittaisia yhteisiä opintopäiviä ja kokoontumisia. Vapaamuurarijärjestöllä ei saatavissa oleva tiedon mukaan ole opintokirjeitä ja vaikuttaa siltä, että veljeskunta työskentelee pääasiassa rituaalisin kokouksin ja esitelmin. Veljeskunta lainaa myös kirjallisuutta jäsenilleen. Monissa vapaamuurarijärjestöissä on lisäksi opintopiirejä.

AMORCiin jäseneksi pääsyn edellytyksenä ei ole kristinuskko, mutta ruotsalaisessa ja joidenkin muiden maiden vapaamuurarijärjestöissä tämä on ehtona. Tästä syystä vapaamuurarijärjestöllä on kristillinen perusta. Lisäksi useim-

mat vapaamuurarijärjestöt ottavat jäsenikseen vain miehiä, mutta nykyään on joitakin ns. Co - vapaamuurarijärjestöjä, jotka ovat yhteisiä molemmille sukupuolille.

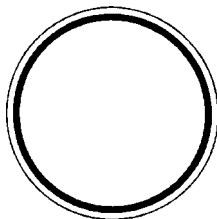
Erilaisten veljeskuntien ja viisauuskoulujen olemassaolo ei merkitse niiden välistä kilpailua, vaan sitä, että ihmisillä olisi mahdollisuus valita. Tärkeintä on, että etsijä löytäisi itselleen, omalle laadulleen ja kyvyilleen sopivan tien. Yksi ihminen ei yleensä yhden elämän aikana voi olla monen järjestön jäsen. Se on harvinaista. On kuitenkin joitakin ja kuuluisin heistä lieinee Benjamin Franklin, joka oli samanaikaisesti sekä ruusuristiläinen että vapaamuurari. Molemmissa mukanaolo vaatii aikaa, mahdollisuuksia ja varoja.

Ympyrä

Pohjoisamerikkalaisten intiaanien tietoisuuden kehittymisestä ja psykologiasta

Michael Bukay, M.S.
Rosenkorset 2, 1994

Ympyrä on luultavasti ollut Pohjois-Amerikassa asuneiden intiaanien tärkein mystinen symboli. Ympyrään liittyneen tiedon avulla intiaanit pystyivät pääsemään aistimaailman kuvitteellisuuden tuolle puolen. Ympyrä välineenään he karitoittivat ihmisen tietoisuutta ja sen kautta he myös saivat kokonaisnäkemysympäristöstään. Ympyräsymboli sisälsi syvää tietoa minuuden luonteesta. Sen avulla intiaanit saavuttivat järjestelmällisellä tavalla mielen ehjän kokonaisuuden. Intiaanimystiikalla on paljonkin annettavaa meille tämän ajan ihmisille. Se auttaa ihmistä ymmärtämään itseään. Ympyrään liittyvä mystiikka on ajatonta ja sopii meille yhtä hyvin kuin se sopi monta vuosisataa sitten eläneille intiaaneille.

Intiaanilasten mystisessä varhaiskasvatuksessa lapselle pyrittiin selkiinnyttämään kuvittelun ja todellisuuden välistä eroa. Opettaja ja lapsiryhmä istuivat preerialla ympyrän muodossa. Jokaisen lapsen tuli kertoa, miten piiriin

keskellä oleva kotkansulka välkehti auringonvalossa. Lapset huomasivat, että heistä jokainen antoi erilaisen tulkinnan riippuen omasta istuinpaikastaan piirissä. He ymmärsivät, että oli olemassa yhtä monta tapaa havainnoida kotkansulkaa kuin mitä oli paikkoja ympyrässä. Lapset oppivat samalla, että ilmaistu havainto oli paljolti muustakin riippuvainen kuin yksittäisen lapsen istuinpaikasta piirissä.

Joku intiaaneista voi nähdä kauas, toinen taas paremmin lähelle. Monien näkö oli siltä väliltä. Muutamat voivat olla vuorostaan värisokeita ja joku täysin sokea. Kaikki havainnoivat sulkaa eri tavoin aistien erilaisuuden vuoksi.

Myös psykologisella tasolla sulan havainnointi on erilaista. Joku intiaani voi valmistaa päällikön sulkapähineitä, toinen voi olla allerginen sulille, kolmas vuorostaan ei ole missään tekemisissä sulkien kanssa. Tämä heijastuu jokaisen lapsen yksilöllisessä suhtautumisessa piirissä tapahtuvaan sulkahavainnointiin. Tällöin on kyse lapsen

sulkiin liittyneistä kokemuksista.

Tämän sinänsä yksinkertaisen harjoituksen avulla intiaanit opettivat lapsilleen, että on olemassa lukematon määrä tapoja jonkin asian havaitsemiseksi. Kaikki aistihavainnot ovat kuvitteellisia, näennäisiä, illuusiota. Tärkeintä ei ole havainnoitavan asian tai esineen ulkoinen muoto, vaan se miten se käsitetään ja miten me itse tai miten sisaremmet tai veljemme sen käsittävät.

Lääkeympyrä, jota nimitystä ympyrästä käytettiin, sisältää koko Universumin ja se voidaan käsittää peiliksi, johon ihmisen tietoisuus heijastuu. Kuten muinaisajan opettajat sanoivat: "Universumi on ihmisen peili ja jokainen ihminen on jokaisen muun ihmisen peili". Jokaista ajatusta, asiaa ja jokaista ihmistä voidaan pitää peilinä, joka auttaa ihmistä löytämään itsensä - jos hän on halukas tarkastelemaan omaa peilikuvaansa.

Voimat

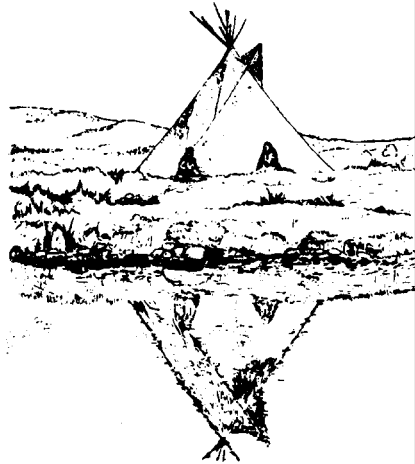
Pohjois- Amerikan intiaanien mystiikan mukaan kaikki asiat universumin pyörässä, ihmistä lukuun ottamatta, ovat harmonisessa suhteessa kaikkeen muuhun nähden. Vain ihmisen maailman kuva on syntymästä asti hajanainen. Harmoniaan päästäkseen ihmisen tulisi voida ymmärtää, minkälainen on hänen oma kuvajaisensa lääkeympyrän neljässä suuressa voimassa.

Intiaanien opetuksen mukaan ihmisen saa syntyessään ainakin yhden seuraavista Neljästä Voimasta; viisauden, viattomuuden, näkemisen tai itsehävainnoinnin taidon. Ihmisen henkisen

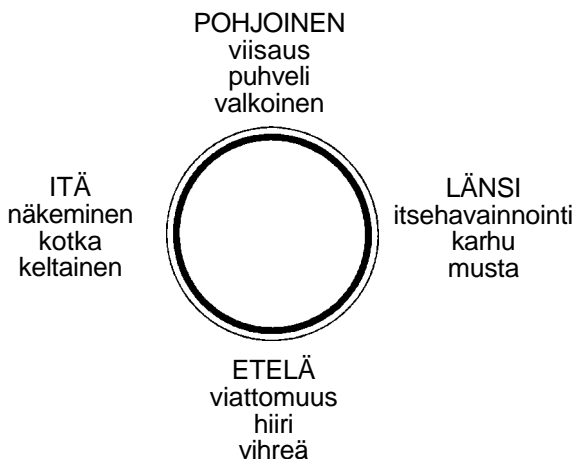
tarkoituksen päämääränä on etsiä lahjoja ja tulla kokonaiseksi ihmiseksi.

Intiaanit käyttivät lahjoista tiettyjä symboleja, joita olivat; päälimansuuntien merkit, eläinpeilimerkit sekä värin ilmaisemat symboliset merkit (kuva 1). Heidän mukaansa on olemassa puhveli-ihmisiä, hiiri-, kotka- ja karhuihmisiä. Karhuihminen on älykäs ja hänen käsityksensä maailmasta on pääasiassa älyllinen. Pohjoistuulen ja lumen tapaan puhveli-ihminen on viileän rauhallinen. Hänen älykkyytensä on viisasta, mutta häneltä saattaa puuttua tunnetta. Puhveli-ihmisen pitäisi opetella ilmaisemaan tunteitaan ja siksi hänen pitää etsiä etelän lahjaa.

Hiiri-ihminen syntyy etelän lahjan

Universumi on ihmisen peili ja jokainen ihminen on jokaisen muun ihmisen peili

Kuvio 1. Amerikan intiaanit opettivat, että syntymässä jokaiselle ihmiselle annetaan joku seuraavista Neljästä Lahjasta: viisaus, viattomuus, näkeminen tai itsehavainnointi. Ihmiselämän henkisenä tarkoituksena on saavuttaa voimia ja tulla kokonaiseksi ihmiseksi.

kerä, mikä tarkoittaa, että hän havainnoi maailmaa hiiren tavoin. Elintapojensa mukaisesti hiiri on hyvin läheisessä kosketuksessa maahan, mutta hän ei pysty näkemään etäälle. Hiiri-ihmiset eivät tajua kaikkea näkemästään ja kuulemastaan, koska he eivät kykene yhdistämään kokemuksiaan muiden kokemuksiin. Tästä syystä hiiri-ihmisen tulee etsiä etenkin idän lahjaa, kotkan kaukokatseisuutta ja näkökykyä.

Kotkaihminen vuorostaan näkee selkeästi, kauas, laajasti ja lisäksi vielä tulevaisuuteen. Vaikka hänen näkökulmansa on hyvä, hän ymmärtää vain vähän näkemästään. Kotkaihmiset liitelevät "kaiken yläpuolella", ja he laskeu-

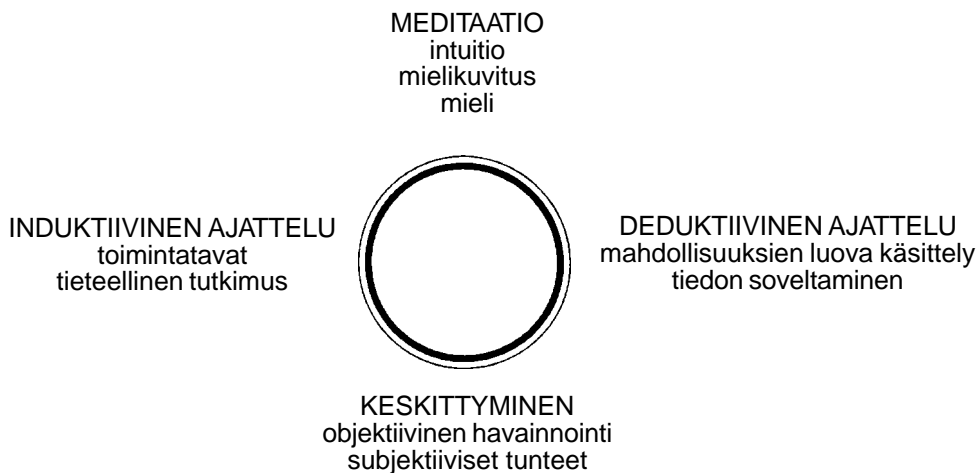
tuvat harvoin maan pinnalle. He kiinnostuvat lähinnä ulkoisista kokemuksistaan ja heillä ei ole kosketusta omaan sisäiseen maailmaansa. Kotkaihminen on syytä etsiä pohjoisen, etelän ja lännen lahjoja.

Lännen karhuihmiset ovat sisään-päinkääntyneitä. He näyttävät pohtivan jatkuvasti samoja ideoita mielessään. Karhuihmiset kykenevät oivaltaamaan itseään, mutta he saattavat olla niin kiintyneitä omiin sisäisiin kokemuksiinsa, että he eivät halua kokea, ymmärtää tai ottaa kontaktia ulkoiseen maailmaan. Tasapainottaakseen elämänsä pitäisi karhuihmisen olla yhteydessä muihin voimiin.

Voidakseen nähdä, mikä näistä Neljästä Voimasta oli lapsella myötäsytynen ja mitä lapsen tuli hankkia, aikuiset tarkkailivat huolellisesti lapsen käyttäytymistä ja hänen mielikuviansa ja uniensa sisältöä. Kun lapsi tuli nuoruusikänsä, hänen vanhemmillaan oli jo tällöin varsin selkeä käsitys siitä, mikä oli lapsen asema lääkepyörässä. Vanhemmat valmistivat kilven, josta nähtiin nuoren ihmisen alkulahjakuus sekä ne voimat, joita hänen tuli etsiä kasvaakseen kokonaiseksi ihmiseksi. Tässä oli kyse tavallaan nuoren tietoisuutta kuvaavasta kartasta, jota hänen tuli pitää näkyvissä ja kuljettaa aina mukanaan. Tällä tavoin kanssavaeltajat

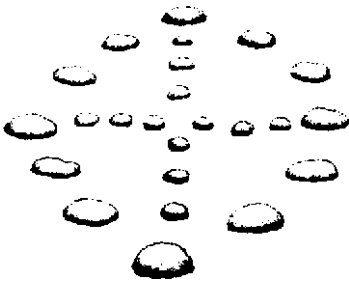
tiesivät toistensa vahvuudet ja heikkoudet ja he voivat auttaa toisiaan henkinessä vaelluksessaan. Kilvissä yhdistyi intiaanien yhteinen filosofia ja yhteinen päämäärä, joka tarkoitti harmoniassa elämistä kaikkien universumin luottujen kanssa.

Intiaanien Neljän Suuren Voiman ja Ruusuristiläismenetelmien; keskittymisen, kontemplaation ja meditaation välillä on yllättävän paljon samanlaisuutta (kuva 2). Keskittyminen vastaa etelän lahjaa, meditaatio pohjoista. Kontemplaatioon sisältyy sekä induktiivinen että deduktiivinen ajattelu. Induktiivinen vastaa lännen lahjaa ja deduktiivinen idän lahjaa. Ruusuristiläinen

Kuvio 2. Intiaanien lääkepyörän Neljän Suuren Voiman ja Ruusuristiopetuksessa käytettävän keskittymisen, kontemplaation (induktiivinen ja deduktiivinen ajattelu) ja meditaation välillä on monia yhtäläisyyksiä. Sekä intiaani- menetelmä että ruusuristiläinen opetus johtavat tietoon ja viisauteen, joka muuntuu mystiseksi kokemukseksi.

tie keskittymisineen, kontemplaatioineen ja meditaatioineen on samalla tietoon ja viisauteen johtava kokonaisvaltainen opiskelumenetelmä, joka lopulta päättyy mystiseen kokemukseen. Koska se rakentuu modernin psykologian, neurobiologian, psykiatrian sekä ikiäikäisen mystisen tiedon pohjalle, on ruusuristiläinen opetus perusteellisempaa kuin intiaaniopetus. Ruusuristiläiset lukijat voivat opiskelussaan tietoisesti selvittää omaa aluettaan.

Amerikan intiaanit keksivät ympyrän symboliikan ollessaan luontoon läheisessä suhteessa. Ympyrän symboli oli heidän mielestään sekä fyysisen ympäristön että kuolemattomuuden symboli.

Intiaaneille kaikki maailman voimat näyttäytyivät ympyränä. Musta Hirvi, Oglala siouxien pyhä mies kertoo: "Taivas on pyöreä ja olen kuullut, että maapallokin on pyöreä kuin pallo ja myös kaikki tähdet. Valtava tuuli tekee pyörremyrskyn. Linnut rakentavat ympyrän muotoisen pesän, sillä he ovat samaa juurta kuin mekin. Auringon nousu ja

lasku muodostavat ympyrän.

Kuu tekee samoin ja molemmat ovat pyöreitä. Myös vuodenaikojen vaiheet synnyttävät suuren ympyrän ja ne tulevat aina takaisin siihen, missä ne olivat. Ihmiselämä on ympyrä lapsuudesta lapsuuteen ja niin on kaikki, missä voima on liikkeessä. Telttamme olivat pyöreitä kuin lintujen pesät ja ne asetettiin aina ympyrän muotoon, monen pesän pesäksi, heimoyhteiseksi, jossa

Intiaaniopettajat rakensivat tavan mukaan maahan kivistä lääkeympyrän - jokainen kivi edusti yhtä universumin monista luomuksista. Tällä tavoin pyörä tai ympyrä edusti koko universumia.

Suuri Henki halusi meidän kasvattavan lapsemme".

Luonnon liikkeet olivat ympyränmuotoisia jo ennen ihmisen ilmestymistä. Kun ihminen saapui, hänen tietoisuutensa heijasti Universumin ihanuutta ja ilmeni ympyrän ideana ja symbolina. Tämä symboli heijastettiin ulkoiseen käytännön maailmaan pyörässä ja teltan muodossa sekä luonnon kiertokulun tietona. Siksi monet vanhat kulttuurit Amerikan intiaanien tavoin käyttivät ympyräsymbolia lisätäkseen ihmisen sisäisen maailman tajuaan. Ympyrästä tuli ihmisen persoonallisen luonteen ymmärtämisen avain ja ympyrä kuvasi ihmisen paikkaa luonnossa.

Kosminen Sanktum

Robert E. Daniels F.R.C.

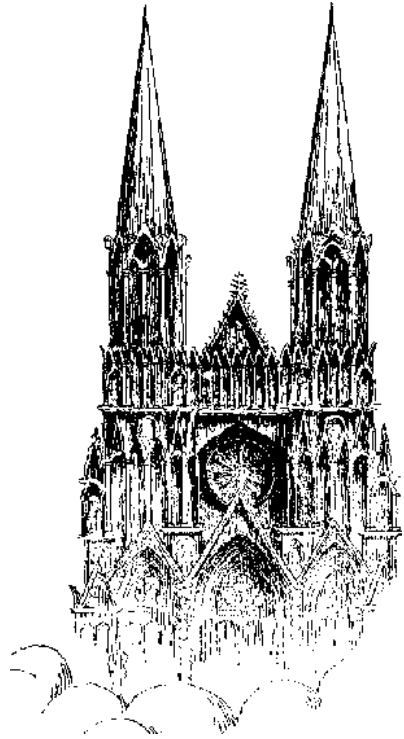
*M*onet jäsenemme ovat tiedustelleet, miten saadaan yhteys Kosmiseen Sanktumiin. Kerromme tässä Kosmisesta Sanktumista, sen tarkoituksesta ja miten siihen voidaan saada yhteys.

Kosminen Sanktum on kosminen olosuhde tai tila, johon sisäinen minä voi harmonisoitua ja tämän sopusoinnun avulla ihminen voi saada lohdutusta, parantavaa voimaa ja inspiraatiota. Kosmisen Sanktumien tarkoituksena on suoda kaikille etsiville rauhaa ja onnea.

Sanktum ei ole mikään tiilestä tai kivistä rakennettu maallinen rakennus vaan henkinen rakenne. Sanktum on kaikkien niiden mielten ja tietoisuuksien kohtauspaikka, jotka etsiytyvät sen rakastavaan ja värähtelevään tilaan. Kukaan ihminen ei ole sitä rakentanut, sillä se on rakentunut Jumalan tahdosta. Siellä voimme kohdata pelkästään kunnioituksen ja pyhyden ilmapiirisä toisemme.

AMORC in aikaisempi Imperaattori tri H. Spencer Lewis kirjoitti vuosia sitten tästä asiasta:”

Monet ruusuristiläisvanhemmat salivat lastensa olla yhteydessä Sanktu-

miin. Useimmat lapset saavat ihmeellisiä symboleja, kuvia ja musiikkia sisältäviä yhteyksiä tai sanomia. Lapset saattavat piirtää kuvia näistä kokemuksistaan ja kuvat on hyvä pitää tallessa.

Vanhempien pitää muistaa, että nämä kuvat ovat pyhiä ja lasten omaisuutta. Jos lapsi ilmaisee toivomuksen, että hän haluaisi näyttää jonkin tai kaikki

piirroksensa jommallekummalle vanhemmalleen, niin heidän pitää kunnioittaa tätä luottamusta sillä pyhällä vilpittömyydellä, minkä se ansaitsee. Lasta ei pidä pyrkiä pakottamaan kertomaan tästä kokemuksesta muille. Sanktумыhteyden tarkoituksena on saada lapsi ottamaan yhteyttä päivittäin Kosmiseen Sanktumiin jo nuoresta iästä lähtien. Heti kun he kuin vain voivat ymmärtää, heille on hyvä varata oma sanktum tai muu pyhä paikka, jossa he voivat toimia vapaasti ja voivat saada anteeksi, jos he ovat tehneet jotain pahaa tai kiittää kosmisesta siunauksesta ja saada yhteyden Kosmiseen. Tämä paikka voi olla heidän omassa huoneessaan tai jossain heille mieluisassa paikassa, jossa voi olla häiriintymättä.”

Kun pyrit ottamaan yhteyttä Sanktumiin, istu hiljaa yksinäisyydessä ja rentoudu täydellisesti. Keskity yhteen ainoaan asiaan eli keskity kokonaan ideaan olla harmoniassa Kosmisen Sanktumin kanssa. Anna itsesi tuntea olevasi sitoutunut Kosmiseen. Sinun ei pidä pyrkiäkään saamaan ulkoista mieltäsi Sanktumiin, vaan pyri sen sijaan olemaan täydellisen rentoutumisen kautta ja keskittyen sisäisesti sopuisuudessa Kosmisen Sanktumin kanssa.

Kun otamme yhteyttä Kosmiseen Sanktumiin, emme pyri mihinkään ulkoiseen reaaliseen tapahtumaan tai ulkoiseen reaktioon. Pikemminkin unohdamme ulkoisen minuuden ja ympäristön ja pyrimme uppoutumaan ajatukseen, että sisäisesti eli henkisen minuuden

puolesta pääsemme harmoniaan Kosmisen Sanktumin kanssa.

Kun pääset hyvään keskittymisen tilaan ja pystyt unohtamaan ulkoisen itsesi ja jatkuvan ajattelun, siirryt henkiseen tilaan ja saat yhteyden Kosmiseen ja tällöin koko keskittymisesi suuntautuu henkisen tietoisuuden tilaan ja näin yhteytesi onnistuu.

Mielemme taipumus ajatella jatkuvasti jotain estää yhteyden saamisen Kosmiseen. Vain harjoittelemalla hiljentymistä ja ajatuksetonta tilaa voimme siirtyä henkiseen yhteyteen.

Kun olemme harmonisessa yhteydessä Kosmiseen, voimme antaa sisäisen mielemme levätä tässä kokemuksesta hetken ajan.

Tällainen henkisen minuuden yhteys Kosmiseen Sanktumiin parantaa terveyttä, tuo mielenrauhaa, poistaa kaikenlaiset huolet, pelon aiheet ja levot-

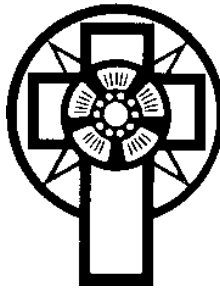
toman olon tunteet ja tuottaa iloa ja onnellisuutta.

Kun suunnitellaan yhteyden luomista Kosmiseen, tulee pitää mielessä ajatus yhteyden saamisesta Kosmiseen Sanktumiin eikä vain pelkästään yleisessä mielessä Kosmiseen. Ei pidä myöskään pyrkiä visualisoimaan toisen ihmisen käsitystä siitä. Kun kerran olet saavuttanut yhteyden Kosmiseen Sanktumiin, silloin voit itse visualisoida ja nähdä Sanktumien omassa mielessäsi. Tärkeintä on olla hyvin rentoutunut ja jättää pois kaikki ulkoinen ajattelu ja sallia sisäisen minuuden nousta esiin.

Kaikkein suurin ongelma monien kohdalla yhteydenotossa Sanktumiin, on se seikka, että he odottavat yhteyden toteutumista joko heti tai muutamaa yrityksen jälkeen. Jos olemme vil-

pittömiä ja pyrimme yhteyteen kunnioituksella ja rakkaudella ja anomme sisäisesti, saamme yhteyden sisäiseen minuuteen.

Useimmiten ulkoinen minuuksesi ei edes tiedä yhteyden saavuttamisesta. Psykkisen työn aikana ulkoinen minuuksesi on usein tietämätön niistä ajatuksista ja vaikutteista, mitä saamme Kosmisesta. Aivan samalla tavoin emme tiedosta sitä psyykkistä tai henkistä kehitystä, joka on tapahtumassa sisäisessä minuudessa. Mutta kun koemme kohoamisen tunteen, rohkaisun, ja sisäisen rauhan kokemuksen, olemme kokeneet yhteyden. Kun säännöllisesti pyrimme pitämään yhteyttä Kosmiseen Sanktumiin, koemme Sanktumissamme kosmisen rauhan, tasapainaisuuden ja levon.

Päästessäsi sen loppuun mitä sinun pitäisi tietää, olet sen alussa mitä sinun pitäisi tajuta.

Tietosi ja ymmärryksesi välillä on salainen polku, joka sinun täytyy löytää, ennen kuin tulet yhdeksi ihmisen kanssa ja sen tähden myös itsesi kanssa.

Kahil Gibran

Ovatko chakrat sama asia kuin psyykkiset keskuksset?

Prisca

Olemme saaneet eräältä fraterilta kirjeen, jossa hän kirjoittaa: “Kun aikoinaan liityin Veljeskuntaan, käytin nimitystä chakra, sillä en tiennyt, että Ruusuristin veljeskunta ei käytä chakra- nimitystä, vaan sen sijaan käsitettä psyykinen keskus. Muistan lisäksi, että tuohon aikaan eräs Veljeskunnan jäsen koetti vakuuttaa minulle, että Ruusuristin Veljeskunnan mielestä psyykinen keskus on kuitenkin eri asia kuin chakra. Olen kuitenkin epävarma tästä asiasta ja siksi pyytäisin kertomaan, onko näillä käsitteillä todella eroa.”

Aivan johdannoksi ennen kuin aloitamme käsitellä fraterin kysymystä mainittakoon, että on tärkeää tiedostaa, että aikojen alusta lähtien on kaikkeen muotoon liittynyt kaksi suurta periaatetta tai käsitettä. Näitä on nimetty monilla nimillä, mutta nyt käsiteltävään aiheeseen liittyen puhumme kahdesta vertauskuvallisesta käsitteestä: Tiedon puu ja Elämän puu. Kun ajatellaan ihmisen kehoa, niin Tiedon puu kuvaa ihmisen aivoja ja hermostoa yleensä ja Elämän puu liittyy sydämeen ja verenkiertojärjestelmään.

RC- filosofian mukaan ihmiskehossa ovat tiettyjä kohtia, jossa psyykkisen kehon korkea-asteiset värähtelyt muuntuvat asteittain karkeammiksi,

jotta kosmisen energioita voitaisiin käyttää ihmisen fyysisen tason hyödyksi. Kun on kyse ihmisen kehosta, näitä kontaktikohtia psyykkisen ja fyysisen maailman välillä nimitetään yhteisellä nimellä psyykkisiksi keskuksiksi ja ne yhdistetään tiettyjen sisä- eli umpieritysrauhasten toimintaan.

Fysiologisesti ajatellen kehossa on olemassa kahdenlaisia rauhasia, avo- ja sisäeritysrauhasia. Kaikki rauhaset tuottavat aineita, jotka ovat tärkeitä kehon toiminnoille. Avoiritteiset rauhaset (esim. sylkirauhaset) tuottavat suoraan muodostamansa aineen tarvittavaan paikkaan. Endokriiniset (sisäeritys -) rauhaset erittävät tuotteensa, hormonit verenkiertoon, joka kuljettaa ne joka puolelle kehoa. Kaikki kehon toiminnot, aina solujen ja jopa DNA:n toimintaa myöten ovat hormonien joko suoran tai epäsuoran vaikutuksen alaisia. Psyykkiset keskuksset ovat yhteydessä sisäeritysrauhasiin ja siitä syystä niitä voidaan pitää kaikkien kehon toimintojen “mestareina”.

Chakrat määritellään voimakeskukseksi, joiden energia virtaa ihmisen fyysisen ja psyykkisen kehon välissä. Näin määriteltäessä näyttäisi ikään kuin ei olisikaan mitään selvää toiminnallista eroa psyykkisen keskuksen ja toisaalta chakran välillä. Asiantuntijoiden mu-

kaan chakrat näyttävät psyykkisen kehon pinnalla olevilta maljanmuotoisilta syvennyksiltä tai pyörteiltä. Chakroja verrataan usein kukkateriöihin, joilla on eri määrä terälehtiä sekä varsi, joilla ne ovat kiinnittyneet tiettyihin autonomisen hermoston sympaattisen osan hermoganglioihin. Kokonaisuudessaan vaikuttaa siltä, että kukan varsi on lujasti kiinni sympaattisessa hermostossa.

Tämä on tärkein psyykkisen keskukseen ja chakran välinen eroavaisuus. Psyykkiset keskukset, joiden vaikutus ilmenee verenkierron välityksellä, liittyvät Elämän Puuhun, mutta chakrat liittyvät hermostoon ja tätä kautta Tiedon Puuhun. Tästä syystä Ruusuristin Veljeskunnan ja itämaisten ihmisen tietoisuutta kehittävien menetelmien välillä on ero.

Esoteerisesti nähtynä ihminen lopulta saavuttaa hermoston välityksellä mestaruuden luonnonvoimista. Ilmaisuihin "saavuttaa mestaruus" ei tarkoita mitään ylivoimaa siinä mielessä, että ihminen alkaisi käyttää luonnonvoimia ajattelematta, millä tavoin hän tekee sen. Ilmaisuihin tarkoittaa pikemminkin, että ihminen voi oppia tuomaan oman persoonallisen yksilöllisen tahtonsa harmonisessa suhteessa Kosmiseen, niin että "luonnonvoimat suotuisasti noudattavat hänen pyyntöjään", niin kuin Ruusuristin Veljeskunnan noviisiasteesta luvataan. Kosmisen rakkauden ja lakien tuloksena syntynyt fyysinen keho on sulatusastia, jossa Suuri Työ tapah-

tuu ja hermosto väline, jonka avulla meistä kukin aikanaan oppii, miten yksilöllinen tietoisuutemme pääsee harmoniaan Kosmisen Tietoisuuden kanssa, niin että tämä Tietoisuus ilmenee kehomme joka solussa.

Voimme jatkaa analyysiamme toteamalla, että hermosto jakautuu kolmeen osaan, nimittäin keskushermostoon, joka muodostaa tietoisuuden objektiivisen ja subjektiivisen perustan, alitajuntaan yhteydessä olevaan sympaattiseen hermostoon ja parasympaattiseen hermostoon, joka on yhteydessä kosmiseen tietoisuuteen. Tämän ajattelun mukaan chakrat ovat yhteydessä alitajuiseen mieleen, joka RC - opetuksen mukaan on psyykkisen kehon primääriä mieltä. Tämä alitajunta on suggestioaltis ja on syytä ajatella, että me tiedostamattomasti vaikutamme alitajuisen mielen toimintoihin.

Jokaisen Polulla olevan RC - jäsenen toive on saada sulautua alitajunnan toimintaan, niin että siitä tulee sisäisen Kosmisen Mielen aito väline. Luonnollisesti on olemassa monia teitä. Itämaisten joogien piirissä on erityinen haara, jota nimitetään Laya Joogaksi tai Kundalini Joogaksi. Keskittymällä ja meditoimalla seitsemää primääriä chakraa, joiden tiedetään sijaitsevan pitkin selkärankaa aina päälakeen asti, joogien tiedetään saavuttavan valaistumisen herättämällä "Kundalinitulen". Kundalini mielletään käärmemuotoiseksi voimaksi, joka on kokoon kiertyneenä selkärangan alaosassa ja niin kau-

an kuin sen nukuu, se sulkee keskuskavanan: Sushumna Nadin. Se edustaa kehon perusenergiaa ja se on näin ollen negatiivista energiaa vastakohtana Nousin hengityksen kautta kehoon tulevalle positiiviselle energialle. RC:n käsityksen mukaan Kundalini on etupäässä henkienergiaa, jonka polariteetti, kuten tiedämme, ei ole ehdottoman vaan suhteellisen negatiivista.

Kundalini on luonteeltaan kaksinaista ja kun se liikkuu nadi-nimisissä kanavissa, negatiivinen energia nousee negatiivista Ida-nadia myöten. Positiivinen energia nousee positiivista Pingala-nadia myöten. Kundalini nousee ylöspäin chakrasta chakraan, jotka tällöin elpyvät ja aktivoituvat. Energiat liikkuvat spiraalimuodossa Sushumnan ympärillä. Tämä tapahtuma aktivoi voimakkaasti koko hermoston aivoja myöten, ja ihminen tulee vastaanottavaisemmaksi laajemmille värähtelyille kuin aiemmin.

On olemassa vaara, etteivät nämä kaksi polariteettia nousekaan samanaikaisesti ja keskinäisessä harmoniassa ja on siksi syytä varoa nostattamasta Kundalinia ilman perusteellista koulutusta ja ilman pätevän opettajan ohjausta. Joogien koulutuksessa pyritään nimenomaan parantamaan hermoston johtokykyä ja täten pyritään laajentamaan Tiedon Puun toimintoja.

Ruusuristin Veljeskunnan ajattelua heijastaa vanha sanonta: "Tieto ilman omaatuntoa vain raunioittaa sielupersoonallisuutta". Tiedolla tarkoitetaan

tässä omaksuttua tietoa, kun taas omaatunto viittaa sisäiseen tietoon, siihen meissä olevaan Kosmiseen tietoon, joka näkyy Elämän Puun toiminnoissa. Siitä syystä RC- menetelmä on nimeltään "Sydämen Tie" ja Tie alkaa Sydämemme Jumalasta.

RCn mukaan valaistuminen on ihmisen käsitys tai kokemus Loputtomasta. Siitä syystä emme pyri muuntamaan hermostoamme herkemmäksi, vaan pyrimme siihen, miten parhaiten voisimme harmonisoida Kosmiseen tietoisuuteen, mistä olemme osa. Tämä on jatkuvaa luonteen ja sielupersoonallisuuden kehittämistä, joka lopulta väistämättä johtaa hermoston ja psyykkisen herkkyyden lisääntymiseen. Tällä tavoin Tiedon puu harmonisoituu Elämän Puun kanssa.

Psyykkisiin keskuksiin perustuvan RC- järjestelmän ja chakroiin keskityvän Jooga- järjestelmän välillä on myös toisenlaista eroavaisuutta siinä, että kun itämaisissä menetelmissä tarvitaan henkilökohtainen opettaja tai guru, RC-opetus luottaa tässä yksinomaan "Sydämen Jumalaan". Tällä tavoin noviisi ohjaa itse tietoisesti kehitystään ja kehittää läheisen yhteyden Sisäiseen Mestariinsa, ainoaan todelliseen opettajaansa. Sisäisen Mestarin kautta psyykkiset keskuksat harmonisoituvat ja täten samanaikaisesti myös hermosto herkistyy.

Onko sitten niin, ettei RC- menetelmää noudattaen synnykään mitään hermoston eri osien välistä muuntunutta

energiavirtaa? Ennen kuin vastaamme tähän kysymykseen, tarkastelemme autonomisen hermoston polariteetteja.

Ensiksi on selvää, että hermoston eri osat ilmentävät synnynnäistä kaksinaisuutta. Sympaattisen hermoston oikealle puolen kiertynyt virtaus on sitoutunut positiiviseen energiaan ja vasemmalle suuntautuva vuorostaan negatiiviseen energiaan. Parasympaattinen hermosto on myöskin kaksinainen; se koostuu aivorunkohermoston yleimmästä osasta ja selkäytimen alaosan hermosäikeistä. Parasympaattisesta hermostosta muodostuu täten vertikaalinen jakautuma, kun taas sympaattinen hermosto on vuorostaan horisontaalinen.

Kaksi sympaattisen hermoston ketjua on sijoittunut parasympaattisen hermoston ylä- ja alaosiin ja ne näyttävät olevan yhteydessä kehon oikean ja vasemman puolen polariteettien kanssa.

Monet RC- jäsenet kertovat kuvaavat kokevansa selkärangan alaosaan alkavia ja pitkin selkärangaa kohoavia energiavirtoja. Meditoidessaan he saattavat myös joskus kokea, että energiavirta nousee selkää pitkin ja pysähtyy silmien väliin. Kukaan ei ole missään

tilanteessa puhunut minkäänlaisesta pelon tai epämiellyttävyyden tunteesta tässä yhteydessä. Tässä voi olla kyse parasympaattisten napojen lisääntyneestä resonanssista tai harmonisoitumisesta.

Toisaalta olemme myöskin saaneet tietoja niiltä RC- jäseniltä, jotka ovat pyrkineet yhdistämään molemmat keinot. He kertovat yhtäkkisestä, voimakkaasta energiasysäyksestä, joka alkaa selkärangan alaosaan ja syöksähtää nopeasti aivoja kohti. He kertovat kokevansa pelon ja kauhun tunteita ja he hakevat yleensä apua Keskinäisen Henkisen Tuen Neuvostolta.

Kolmantena kohtana mainittakoon, että RC- menetelmän mukaan oppilaan hermosto herkistyy ja lisäksi oppilaan omatunto vähitellen jalostuu, niin että sielupersonallisuuden kehitys tapahtuu harmonisesti ja oikeassa järjestyksessä. Tämä vähittäinen kehittyminen on RC- opetuksen perusnäkökohta. Ei ole olemassa mitään nopeaa pikatietä mystiseen valaistumiseen, vaan todellinen tieto löytyy Elämän Puusta, joka ei ota vastaan mitään äkillisesti tai väkivaltaisesti toteutettua muutosta.

